

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal

jaargang 9 • nr 3 • juni 2004

Nog even en de Dobbelmanfabriek is voorgoed uitgebruist

Zeepunie neemt afscheid met daverend slotakkoord

De Zeepunie verreist: een expositie avontuur

**Van zaterdag 3 juli tot en met zondag 11 juli
Dagelijks van 14.00 tot 22.00 uur, Entree gratis**

**De feestelijke opening vindt plaats op
zaterdag 3 juli om 16.00 uur**

De Zeepunie, Graafsedwardsstraat 12, Nijmegen.
Telefoon 06-30946940, zeepunie@zeepunie.nl, www.zeepunie.nl

- 2** Afscheid Zeepunie
- 3** Vervolgjeugdbibliotheek
- 4** Sportieve Bottendaalse wint WK
- 5** Caissière van de maand
- 6** Berichten van de BOB, aankondiging InThieme Tango
- 7** Bona Baana en Bottendaals bijzondere auto
- 8** Bottendaals Glorie

'Zeepunie wil oude Dobbelman fris elan geven', kopte de Gelderlander op 29 april 2002. Het zou weer gaan bruisen en bubbelen volgens de krant in de voormalige Dobbelman. 'Niet meer door de zeepproductie, maar dankzij de kunstenaars die een dag eerder het gebouw in gebruik namen.'

DOOR JOZÉ VAN DEN HURK

En gebruist heeft het sinds de twintig nieuwe Zeehelden verenigd in De Zeepunie hun intrek namen in gebouw L zoals het laatst overgebleven fabrieksgebouw officieel heet. Het repertoire dat de creatievelingen in twee jaar tijd hebben neergezet is indrukwekkend. Twee zomerzeepfestivals boordevol cultuur, een WinterBuitenfestival, een filmweekend, een tiendaagse videokunstmanifestatie, twee feesten, etentjes op het dak, een uitwisseling met Duitse kunstenaars, bloemenregens

*lees verder op
pagina 2*

- vervolg -

Zeepunie neemt afscheid met daverend slotakkoord

en nog veel meer. En dan hebben we het nog eens niet over activiteiten van de kunstenaars 'buitenshuis'. Zo is er momenteel werk te zien van vijf Zeepunieleden in respectievelijk het Museum voor Moderne Kunst in Arnhem en het Valkhofmuseum in Nijmegen. En dan vinden de bewoners zelf dat ze eigenlijk net pas op stoom komen.

Jammer

Helaas staat het vertrek uit de voormalige zeepfabriek onverbidde-lijk voor de deur. 'Eigenlijk liep het huurcontract begin dit jaar af', vertelt Wiliam Willems, bewoner van het eerste uur, 'maar van de gemeente mogen we nog even blijven zitten.' Hoe dat voelt? 'Verschrikkelijk kloten', antwoordt collega Rachel Kruithof onomwonden. 'Het is zo jammer dat we hier weg moeten. Het is zo'n unieke plek en dan d'r bij, we beginnen eigenlijk net

foto: De Zeepunie

pas goed op gang te komen.' Wiliam knikt beamend. 'Eerst hebben we natuurlijk allemaal onze plek moeten vinden, maar inmiddels zijn we echt 'aangekomen' hier. Daarom is het zo jammer dat we al weer weg moeten, want de onderlinge samenwerking groeit nog met de dag.'

nahoudt, dan weet ik het ook niet meer', verzucht Rachel.

Rafelrand

En nu? Wiliam: 'op dit moment hebben we nog niks. En zoals het er nu naar uit ziet moeten we na de zomer echt weg. Natuurlijk proberen we als collectief weer gezamenlijk onderdak te vinden. Maar of dat gaat lukken,' Geen van beiden moet er aan denken dat De Zeepunie misschien uit elkaar zal spatten. 'Dat zou eeuwig zonde zijn, want juist het onder één dak wonen en werken geeft zo'n enorme meerwaarde', meent Wiliam. 'Twee jaar is ook echt veel te kort', valt Rachel bij. Vroeger werden dit soort plekken - zeg maar de rafelranden van de stad - veel langer met rust gelaten. Maar tegenwoordig is het economisch belang van dit soort locaties te groot geworden om ze lang ongemoeid te laten.'

Transformatie

'Om heel eerlijk te zijn, verdringen we het naderende vertrek ook een beetje', bekennen de kunstenaars. 'We zijn veel te druk met ons slotakkoord. Ons afscheid van gebouw en buurt.' Een afscheid dat van de kunstenaars de titel 'Verreizen: een expositie avontuur' heeft gekregen. Rachel: 'verreizen van de reis die we gaan maken, maar ook van de nieuwe gebouwen die hier zullen verrijzen, van verplaatsen, van transformatie. Vooral dat laatste, want alles is zo vergankelijk. Wie weet er nog hoe het hier twee jaar geleden was? En zo zal het straks ook na ons vertrek gaan. Maar voor onszelf is het in ieder geval belangrijk om op een goede manier afscheid te nemen.'

COLOFON

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal verschi-
jnt

6 keer per jaar en wordt huis-aan-
huis bezorgd op ca. 2000 adressen.

Redactie:

Karin Albers, Lia Geelen, Jozé van
den Hurk, Bas Janssen, Pieter Mat-
thijssen, Janneke van den Nieuwen-
huizen, Herman van Rijsingen, Anne-
Marie
van der Straaten

Fotografie:

Willemien Geboers

Lay-out:

Martin van Els

Redactieadres:

Buurtkantoor Bottendaal,
Burghardt v/d Berghstraat 114,
6512 DR Nijmegen, e-mail:
dezeeheld@yahoo.com

Het volgende nummer verschijnt
3 september 2004. **Kopij**, liefst digi-
taal,

uiterlijk 13 augustus mailen of
inleveren op het redactieadres.

Steun

'Op het moment dat we hoorden dat de benedenverdieping hier een culturele invulling zou krijgen, zijn we natuurlijk meteen gaan kijken of dat niks voor ons was', vertelt Wiliam. 'We hebben er een plan voor ingediend bij de gemeente.' Een plan dat overigens op veel steun uit de wijk kon rekenen. Van de vierhonderd Bottendalers die door de kunstenaars werden bevraagd, vond 95% dat De Zeepunie in de oude Biotexfabriek moet blijven. Volgens De Gelderlander is de oude zeepfabriek daarmee de enige culturele broedplaats in Nijmegen die kan rekenen op een brede steun vanuit de bevolking.

Portemonnee

Helaas mocht die steun niet baten. Het Zeepunieplan legde het af tegen de komst van ateliers en flexplekken voor kunstenaars, vormgevers, ontwerpers en schrijvers. 'In ieder geval mensen met een rijker gevulde portemonnee dan wij', aldus Rachel. 'Cultuur ja, maar van een broedplaats kun je niet spreken bij deze invulling.' 'De gemeente was bang dat onze aanwezigheid zou vloeken met de dure appartementen die in de bovenverdiepingen moeten komen', vertelt Wiliam. 'Echt waar, da's geen grap.' 'Tsjja, als een links stadsbestuur er al zulke ideeën op

Geur

Was de stemming net nog somber te noemen, al pratend over de expositie waar de bewoners momenteel koortsachtig naar toe werken keert ook het enthousiasme bij beide kunsthelden terug. 'Sinds januari zijn we bezig met de voorbereidingen voor ons afscheidscadeau aan de buurt en de Dobbelmanfabriek', licht Wiliam toe. 'Volgens mij wordt het echt iets moois. De mensen kunnen van 3 tot en met 11 juli een reis maken langs onze werelden en onze werken. Er zijn straks video's te bewonderen, installaties, objecten, foto's, verhalen, schilderijen, kleren, performances, dans, theater en muziek. Maar het is ook de laatste keer voor de buurt om de geur van de oude fabriek op te snuiven. Om nog één keer door het gebouw te lopen of van het fantastische uitzicht te genieten op het dak.'

foto: De Zeepunie

Bloemenregen

En om het tot een echt afscheid te maken kan wie maar wil tijdens de expositie samen met ons komen eten. In het bijzonder de buurtbewoners, want we hebben ons hier altijd heel welkom gevoeld.' Twee jaar lang mocht Bottendaal zich het episch centrum van cultureel Nijmegen

voelen, maar nog even en dan is de Biotexfabriek voorgoed uitgebruist en -gebubbeld. Het zal stil worden zonder Zeepunie. Geen bloemenregens meer, etentjes op het dak van de fabriek, breien aan een wollen condoom voor de schoorsteen. De buurt zal het voortaan zonder Pakistaanse huwelijktenten, verwarmde

badkuipen en literaire afwerkplekken moeten doen. Wat rest is dank aan de kunstenaars en vooral een bezoek aan Verreizen, het expositie avontuur van De Zeepunie in en om de Dobbelmanfabriek. ■

Debat over de toekomst van de Jeugdbieb De moed om een andere keuze te maken

Op 1 juni vond in het Wijkcentrum Burghardt een speciaal en emotioneel debat plaats: wijkbewoners gingen in discussie met de directeur en het bestuur van de Openbare Bibliotheek Nijmegen over de toekomst van de Jeugdbieb Bottendaal.

DOOR BAS JANSSEN

Ondanks het feit dat de jeugd van Bottendaal en omstreken er door de persoonlijke en laagdrempelige benadering al vroeg de liefde voor het lezen wordt bijgebracht, wil Willem Huberts, directeur van de Openbare Bibliotheek Nijmegen (OBN), de bieb in Bottendaal sluiten. Hij waagde zich op 1 juni in het hol van de leeuw en herhaalde zijn inmiddels bekende standpunten.

Emotioneel

De zaal met ongeveer 80 mensen reageerde scherp en soms zeer emo-

tioneel op het plan van Huberts om de bieb op te offeren ten faveure van de Openbare Bibliotheek. Ouders benadrukten nogmaals het speciale belang van de bieb. Ook wethouder van cultuur Ton Hirdes was

Huberts waagde zich in het hol van de leeuw

aanwezig in het wijkcentrum. Hij wil het filiaal in Bottendaal behouden zolang de discussie over het vestigingenbeleid van de OBN nog niet afgerond is. De discussie tussen de wethouder en de directeur gaf de verschillen in interpretatie van het vestigingenbeleid nog maar eens aan.

Moedig

De debatavond was georganiseerd door het "Comité Behoud Jeugdbieb Bottendaal", dat in april een charmeoffensief is begonnen om alle betrokken partijen ervan te overtuigen de Jeugdbieb tot in de eeuwigheid open te houden. Het is de vraag of de bijeenkomst op 1 juni er voor een definitief verblijf van de Jeugdbieb heeft gezorgd. Ook al waren er vlamme betogen van betrokken ouders, de toekomst van de Jeugdbieb is en blijft afhankelijk van de moed van de directeur en het bestuur van OBN om gemaakte keuzen te veranderen. Door in Bottendaal tijdens het debat aanwezig te zijn, liet Willem Huberts zien dat hij moedig is. Nu nog een klein stapje naar het uiteindelijke behoud... ■

Sportieve Bottendaalse op vele terreinen actief **'Uiteindelijk draait alles om vriendschap'**

Tot haar eigen verbazing schopte April Ranshuysen het tot aanvoerder van het Nederlands Elektrisch Rolstoelhockey Team. Minstens zo veel voldoening haalt ze uit het opleiden van haar hond Kay. 'Een kant-en-klare hulphond is niets voor mij'.

DOOR PIETER MATTHIJSEN

Zaterdag 29 mei. In de sportzaal van Scholengemeenschap Mariëndael VSO in Arnhem werkt het Nederlands Elektrisch Rolstoelhockey Team een van de laatste trainingen af voordat het op 8 juni naar het WK in Helsinki vertrekt. Aanvallen golven op en neer, snelle combinaties en mooie individuele acties wisselen elkaar in rap tempo af. Coaches Dick Cochius en Nico Teunissen leggen soms het spel stil om de tienkop-pige selectie wat technische of tactische aanwijzingen te geven. Na afloop van de sessie vertelt aanvoerder en enige dame in het gezelschap - April Ranshuysen - voor de camera van SBS6 wat meer over de laatste voorbereidingen en wat zij van het WK verwacht.

Aanvoerder

Bottendaal, een stijlvol ingerichte benedenwoning in de Witte de Withstraat, twee katten op de bank, hond Kay slaperig op de grond. 'De Nederlandse pers heeft het elektrisch rolstoelhockey ontdekt', lacht April, twee dagen na haar tv-debuut. 'De sport is van origine een Nederlandse vinding, maar ook andere landen zijn in opkomst zoals Italië en Finland. Het wordt een behoorlijke klus om de in 1998 behaalde titel ook dit keer mee naar huis te nemen.' De 27-jarige April is sporter in hart en nieren. Ze speelde jarenlang tafeltennis en voetbal, maar toen ze vanwege haar spierziekte tien jaar geleden in een rolstoel terechtkwam, koos ze voor een nieuwe sport. Niet zonder succes. Mede vanwege een ijzeren discipline en gezonde win-

... de hond kan de was doen ...

foto: April Ranshuysen

naarsmentaliteit klom ze vanuit de tweede klasse snel op naar het hoogste niveau van de elektrische rolstoelhockeycompetitie. 'De man die mij toen heeft gescout is een paar weken daarna overleden. Aan hem heb ik veel te danken.' Na jarenlang keihard trainen speelt April sinds twee jaar in het Nederlands team. Tot haar vreugde en verbazing is ze tot aanvoerder gebombardeerd. 'Waarom juist ik aanvoerder ben geworden, weet ik eigenlijk niet. Ik vind het in ieder geval een grote eer.'

Instructeur

De geboren Vlaardingse is behalve op het sportieve vlak ook op talrijke andere terreinen actief. Ze is altijd druk bezig en interesseert zich voor heel veel dingen. Zo heeft ze een tijd vrijwilligerswerk bij Unitas gedaan en was ze lid van een koor. 'Momenteel speel ik toneel bij een amateurvereniging. Verder fotografeer ik graag, maak ik videocompilaties en ontwerp ik websites.' De meeste tijd gaat zitten in het opleiden van haar hond Kay bij de Haarlemse Stichting "De hond kan de was

doen". Hier leert April hoe ze haar eigen hond moet opleiden. 'Het is een soort training op maat. Ik houd een dagelijks verslag bij van Kay's vorderingen en als iets niet goed gaat, draag ik in eerste instantie zelf oplossingen aan. Het principe van een kant-en-klare hulphond die reageert op 40 voorprogrammeerde commando's, is niets voor mij. Het trainen van Kay bevalt me zo goed

dat ik op termijn misschien zelf wel instructeur wil worden.' Of April na haar actieve carrière een baan als rolstoelhockeycoach ambieert, weet ze nog niet. 'Sport speelt een heel belangrijke rol in mijn leven, maar minstens zo belangrijk is vriendschap. Het feit dat twee van mijn vrienden meegaan naar het WK, vind ik dan ook geweldig!' ■

'Nederlandse pers heeft het elektrisch rolstoelhockey ontdekt'

Wereldkampioen!

Het harde werken is beloond. Na een 4-0 overwinning op Duitsland wisten April en haar teamgenoten de kampioensbeker mee naar Nederland te nemen.

'Nooit met de mond vol tanden, behalve op tv'

Coop-caissière Ria beste van Gelderland?

Samen met zes andere genomineerden strijdt Coop-caissière Ria Kop binnenkort om de titel "Gelders caissière van het jaar". 'Ik vind het maar een zenuwengedoe!'

DOOR KARIN ALBERS

In april stonden ze opeens in de winkel: de mensen van TV Gelderland. Met een bos bloemen en de nominatie "Gelders caissière van de maand". Een geheime jury had Ria Kop opvallend getest en –uiteindelijk – positief beoordeeld. 'Het was echt een overval', zo vertelt Ria. 'Ik wist van niks. Enkele buurtbewoners hebben mij opgegeven, onder andere Dinie van de vroegere sigarenwinkel.' De goedlachse Ria werkt nu vijf jaar bij de supermarkt aan de Burghard van de Berghstraat. Ze is ongetwijfeld bekend bij de vaste klanten, met wie ze graag even een praatje maakt. Ria staat nooit met haar mond vol tanden. 'In april met de camera op mijn neus dus wel. Ik vind het maar een zenuwengedoe! Gelukkig mag ik een aan-

Opvallend getest door geheime jury

Ria op haar vertrouwde plek.

tal collega's meenemen naar de finale. Als ik het dan moeilijk krijg, kijk ik even achterom en dan kan ik weer verder.'

Op de vraag wat het werk van een caissière zo leuk maakt, antwoordt ze: 'Ik heb van kindsaf aan met geld willen werken. Bovendien valt er altijd wel wat te lachen. Ik ga nooit met tegenzin naar mijn werk. Het

leuke is ook dat je de meeste klanten steeds beter leert kennen.'

Samen met zes andere genomineerden strijdt Ria binnenkort om de titel "Gelders caissière van het jaar." In de finale moet onder meer een examen worden afgelegd. Wij adviseren Ria gewoon zichzelf te blijven, dan kan de titel haar niet ontgaan, toch? De verrichtingen van Ria en haar medefinalisten worden op 3 juli uitgezonden op TV Gelderland. ■

foto: Willemien Geboers

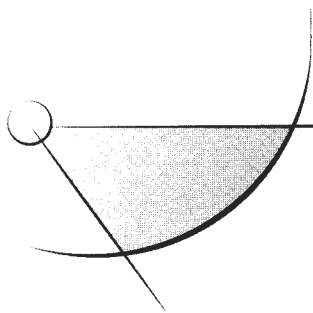
Stil op straat

Dinsdagavond 15 juni, 21.07 uur.

Het Nederlands elftal speelt haar eerste EK-wedstrijd tegen het altijd lastige Duitsland. Ruim 10 miljoen Nederlanders volgen de match thuis, bij vrienden, de burens of in het café.

Ook in Bottendaal was er op straat geen bal te doen. Bij café De Kluizenaar stonden bezoekers zelfs op het terras om een glimp van het tegenvallende duel op te vangen.

foto: Willemien Geboers

LOPENDE ZAKEN

Bottendaal is een mooie wijk, waar je met veel plezier kunt wonen. En dat moet zo blijven. Aan de Bewoners Organisatie Bottendaal zal het niet liggen. Parkeerdruk, zwerfvuul of criminaliteit ... De BOB houdt de vinger aan de pols. De actiepunten voor de komende tijd op een rijtje.

DOOR JANNEKE VAN DEN NIEUWENHUIZEN

Fietsendiefstal

Het jatten van fietsen in Bottendaal loopt de spuigaten uit. Hoog tijd voor actie zou je zeggen. Maar de politie onderneemt helemaal niets, tenzij er sprake is van een duidelijk daderprofiel. Dat wil zeggen dat iemand de dader kan beschrijven of het kenteken van de auto waar ze in worden geladen kan noemen. Opletten dus! En in ieder geval vaak bellen, want dat vergroot de kans dat er meer gesurveilleerd gaat worden.

Terugkoppeling wijkbezoek B&W

Op dertien januari werd Bottendaal 'vereerd' met een bezoek van burgemeester en wethouders. Volgens de deelnemers een geslaagd wijkbezoek. Het was in ieder geval een prima gelegenheid voor Bottendalers om het College op de hoogte te brengen van problemen en zorgen in de wijk. Tijdens het bezoek werden uiteraard geen oplossingen aangedragen of concrete toezeggingen gedaan. Wel werd beloofd dat een en ander onderzocht zou worden. En dat binnen enkele weken de 'vragers' een schriftelijke reactie zouden ontvangen, met daarin een toelichting op de besproken thema's. Jammer genoeg wachten de desbetreffende wijkbewoners en de BOB nog steeds op antwoord. Voor de BOB aanleiding om de verantwoorde-

lijke ambtenaar daarom de komende tijd met een flink aantal e-mails te bestoken.

Verkeersplan

Dat er in Bottendaal meer dan voldoende auto's rijden én geparkeerd staan is bij iedereen wel bekend. Door de dichte bebouwing van het Dobbelmanterrein en de komst van het ROC zullen de problemen alleen maar groter worden. Hoe de gemeente dit wil gaan oplossen is nog steeds onduidelijk. Het lijkt er in ieder geval op dat de gemeente niet van plan is een integraal verkeersplan voor de wijk te maken. Waarschijnlijk vanwege de hoge kosten die daar aan verbonden zijn.

De BOB heeft besloten niet langer af te wachten en op eigen initiatief in overleg te gaan met wethouder Hirdes. Wat de BOB betreft wordt het gesprek stevig ingezet. Uiteindelijk moet duidelijk worden

Plan 'huiswerkklas' voor Bottendaalse jongeren

wat de wethouder te bieden heeft. Schijnoplossingen worden niet geaccepteerd!

Bestevaerhof

Het maken van afspraken met de buurt over de toekomst van Bestevaerhof ligt stil. Daarom gaat SOM, een buitengewoon meentelijk organisatie, nu proberen bewoners opnieuw om de tafel te krijgen. De BOB doet dan ook een dringend beroep op omwonenden om zich aan te melden!

Jongerenproject

Wilma van Lin van Tandem en Khalid Gourani zijn met een plan gekomen om een 'huiswerkklas' voor jongeren in de wijk op te zetten. Jongens en meisjes vanaf een jaar of tien kunnen dan onder begeleiding hun huiswerk maken. Daarnaast is er tijd en ruimte voor ontspanning zoals internetten of lekker tv kijken. De begeleiders zijn pas afgestudeerde jongeren. Volgens Khalid Gourani is er in

de wijk veel vraag naar zo'n huiswerk- en ontspanningsvoorziening. Op dit moment is het allemaal nog niet in kannen en kruiken, maar er wordt hard aan gewerkt om het rond te krijgen. ■

In Thieme Tangosalon

Zondag 22 augustus is het weer zover: de tango komt tot leven in ons eigen Thiemepark.

Van 15.00 uur tot 22.00 uur nodigen Riëtte Wijns en de BOB u uit om te genieten van een ontmoeting in het park: met muziek en een dansje, op de houten vloer of rond uw eigen picknickmand.

Trek uw stoute schoenen aan en doe mee aan de proefles om 14.00 uur!

Wel graag even telefonisch aanmelden voor 20 augustus: 3230890.

foto: Willemien Geboers

Bijzondere auto's in Bottendaal Van Lunteren!

Een beetje Bottendaler kent 'm wel: de 'soes' van Bakkerij Pruyn, op de hoek van de St. Annastraat en de St. Stephanusstraat. Het rijdende gebakje is een van de ongeveer 30 exemplaren in Nederland. Eigenaar Hans Heinink vertelt vol trots over zijn smakelijke bezit.

DOOR PIETER MATTHIJSEN

'De allereerste soes dateert uit 1987. We hadden een mooie lage polo-bestelauto waar-ie perfect op paste. De eerste soes heeft tot 1990 rondgereden. In dat jaar kocht ik een nieuwe bus met een hoog dak. Ik heb de soes toen aan de gevel van onze andere winkel in Hatert bevestigd, omdat ik het zonde vond om 'm weg te gooien. Al snel vroegen mensen waar de soes was gebleven; het is en blijft toch een opvallende blikvanger. De soes is een tijdje uit beeld geweest, tot zo'n twee jaar geleden. Toen kocht ik een Opel Combo met een relatief laag dak. Een perfecte gelegenheid om een nieuwe soes te laten maken.'

'Soes heeft aanrijding wonderwel overleefd'

'Eén keer heeft-ie dienst gedaan als trouwauto'

'De soes is niet alleen een mooie ludieke wagen. Hij voldoet aan alle technische eisen, is gecertificeerd en bevat een prima koelsysteem. De wagen wordt bestuurd door Ton en Henk, die met de soes bestellingen bij klanten in de hele regio afleveren. In principe wordt de soes niet privé gebruikt. Okee, één keer heeft-ie dienst gedaan als trouwauto voor een oud-medewerker, maar dat was bij wijze van uitzondering.'

'De bakkerij is lid van het bakkersgilde "Heerlijk en Heerlijk". Het gilde beschikt over een eigen soesmal waarvan alle

leden gebruik mogen maken. Zo weet ik dat het gebakje in de reclame van Van Lunteren! door het gilde is geleverd. Over Van Lunteren gesproken. Een tijdje terug bracht ik de soes voor onderhoud naar de autogarage. Een dag later werd ik gebeld door de eigenaar met het verhaal dat een jonge monteur iets te onstuimig achteruit de garage was ingereden. Het hele onderstel in puin. De soes heeft de aanrijding wonderwel overleefd, op een paar kleine schrammetjes na dan.'

foto: Hans Heinink

Afrika in Bottendaal

foto: Frans de Krijger

Het is weer feest in het Thiemepark. Zondag 27 juni is iedereen welkom op het jaarlijks Afrikaans cultureel festival van **Bona Baana**.

Net zoals vorige jaren kun je in het park picknicken, spullen kopen op de rommelmarkt, luisteren naar Afrikaanse muziek en Afrikaans dansen. Er is een doorlopend kinderprogramma en een Afrikaanse poppenvoorstelling.

Bona Baana is een Nijmeegse vrijwilligersorganisatie (twee leden wonen in Bottendaal) die zich sinds zes jaar inzet voor kansarme jongeren in Oost-Afrika. De opbrengst van het Bona Baana Afrika festival komt dit jaar geheel ten goede aan een meidencentrum in Uganda. Dus als je naar het feest in Thiemepark gaat, kom je niet alleen voor een leuke middag, maar ondersteun je ook jonge meiden in Oost-Afrika.

Een straat met grandeur en koloniale herinneringen

Je kunt je anno 2004 moeilijk meer voorstellen dat deze Nijmeegse verkeersslagader ooit een dromerige, lommerrijke straat is geweest. Waar hooguit het geluid van de passerende paardentram de rust verstoortte van de oud Indië-gangers, die in de houten erkers van de voorname huizen hun middagslaapje deden.

De straat die de oostgrens vormt van onze wijk is genoemd naar het gehucht St. Anna, gelegen ter hoogte van de Groenestraat. Vóór 1874, toen Nijmegen nog een vestingstad was kon je via de Molenpoort de stad zuidwaarts verlaten en kwam je ongeveer uit op de plaats waar nu de huidige Vereeniging staat. Uit een boekje met Nijmeegse herinneringen valt te lezen: om aan de St. Annalaan te komen moest men dalen, stijgen, kris en kras langs allerlei lunettes, flanken en uitlopers der buitenwerken, zodat de verkeersweg van de Molenpoort tot die naar St. Anna (nu ingang Fransestraat) meer dan 25 minuten gaans bedroeg. Overigens, de houten wegwijzer met drie armen gaf nog geen kilometers aan: Groesbeek

twee uur, Grave twee uur en drie kwartier en Mook twee uur viel er te lezen! Na de 'uitleg' begon men het buitengebied te bebouwen: akkers en lunetten maakten plaats voor woonwijken, fraaie singels en groene parken werden aangelegd. Langzaam werden de contouren van de stad zoals wij die nu kennen zichtbaar.

De oudste huizen van de St. Annastraat stammen uit het einde van de 19e eeuw; hoe lager de huisnummers, hoe welvarender de huizen. Aanvankelijk was het een laan, ingebed tussen de hoger gelegen, met bomen beplante, oevers. Na 1922 is de weg pas gelijk getrokken met de rest. De prachtige lindebomen zijn uiteindelijk in het kader van de vooruitgang in 1959 gerooid.

Na de paardentram en de stoomtram maakte de elektrische tram in 1911 zijn eerste rit om bij de eindhalte ter hoogte van de Kastanjelaan uit te komen. Voor de welgestelde burgers stond bij het Keizer Karel plein de omnibus klaar met bestemming Plasmolen.

Ben je nog Bottendaler op de St. Annastraat? Op de even nummers tot de viaduct formeel wel. Toch wordt de straat vaak meer geassocieerd met Nijmegen Oost. De industriële bedrijvigheid, die onze wijk zo gekenmerkt heeft de afgelopen eeuw, ging aan de St. Annastraat voor het grootste deel voorbij. Een paar winkels zoals de Gruyter en dan had je het wel gehad. Nee, in deze straat woonde je op stand, tikte de klok niet zo snel en hadden gezeten burgers nog tijd om hun dagen te slijten. Waar vroeger notabelen als Schaeck Mathon woonden staat nu de tuin vol studentenfietsen en lege kratten bier. De vooruitgang nietwaar?

Wil